

7.05.2020 r.za”

Temat: Tęczowa kraina.

1. „Historia tęczy”- czytanie opowiadania, rozmowa na temat treści:
 - Jakie kolory się kłóciły? Dlaczego?
 - Czy miały rację?
 - Kto się smucił, kto im pomógł?
 - Co ty byś doradził kolorom, aby się nie kłóciły?
2. Przypomnienie piosenki „Tęcza, tęcza cza, cza, cza”
3. Oglądanie obrazków z historyjki obrazkowej, opowiadanie co jest na obrazkach, próba ułożenia wg prawidłowej kolejności.
4. Wyjaśnienie jak to się dzieje, że pojawia się tęcza.
Wytłumaczenie dziecku, że tęczę można obserwować na niebie kiedy równocześnie pada deszcz i świeci słońce. Słońce oświetla krople wody, światło wchodzi do kulistej kropli wody, odbija się wewnątrz niej i wychodzi na zewnątrz. Światło w zależności od długości fali postrzegane jest różnych barwach.
5. Praca z kartą pracy- „Tęcza”
Należy otoczyć pętlą te zjawiska pogodowe, które sprawiają, że na niebie powstaje tęcza. Następnie malujemy tęczę, odbijając w każdym punkcie palec zamoczony w farbie wybranego koloru.

Opowiadanie „Historia tęczy” z książki pt. „Mądrość serca” red. M. Porębska

Kiedyś, bardzo dawno temu, wszystkie kolory świata zaczęły się sprzeczać. Każdy z nich utrzymywał, że jest najpiękniejszy, najważniejszy, najpotrzebniejszy.

Zieleń powiedziała:

- Jest oczywiste, że jestem najważniejszym kolorem. Jestem piękna i nie ma beze mnie wiosny, ani lata. Jestem kolorem trawy, drzew, liści. Beze mnie świat byłby smutny.

Przerwał jej niebieski:

- Patrzysz tylko na ziemię, a co z morzem i niebem? To ja nadaję im kolor. Ja pomalowałem caluteńkie niebo, każdą rzekę, jezioro, morze, ocean. Jestem niezbędny i najważniejszy!

Kolor żółty uśmiechnął się swoim zwyczajem:

- Jesteście wszystkie bardzo ważne, ale to ja przynoszę światu uśmiech, radość, ciepło. Słońce jest żółte, księżyc jest żółty, gwiazdy są żółte. Wszystko, co pomaluję jest takie piękne, że wszyscy patrzą z zachwytem!

Czerwień nie mogła znieść tej długiej opowieści:

- Ja jestem ponad wami wszystkimi bo ja jestem kolorem serca- miłości. Jestem też kolorem ognia. Daję ludziom ciepło. Beze mnie nie można się obejść!

Spór kolorów trwał i coraz bardziej się wzmagał. Nagle na niebie pojawiła się wielka czarna chmura i powiedziała:

- Jesteście niemądre kolory! Wszystkie jesteście piękne, jak motyle, jak kwiaty. Tak mi smutno jak słucham waszej kłótni i chmura zaczęła płakać gęstym deszczem. W tej chwili na niebie pojawiło się słońce i powiedziało:

- Nie płacz chmuro, a wy kolory, przestańcie się kłócić. Weźcie się za ręce i namalujcie na niebie coś pięknego razem, aby było widać was wszystkie.

- Kolory zaczęły malować na niebie różnobarwne pasy i tak powstała tęcza. Na jej widok chmurka się uśmiechnęła, a kolory zobaczyły, że każdy z nich jest piękny i niezastąpiony i wspaniale wyglądają razem!

Na pamiątkę tej chwili za każdym razem, gdy słońce chce pocieszyć kropelki spadającego deszczu, na niebie pojawia się tęcza.